

SECCIÓ SINDICAL DEL GIMNÀS SOCIAL SANT PAU

L'actual Cooperativa del Gimnàs Social? Sant Pau explota, posa en risc la salut de treballadores, usuaris, reprimeix i acomiada a qui protesta i posa en risc el futur del Sant Pau.

Fa ja temps que l'empresa comet irregularitats contra els seus treballadors. Durant tot el temps més complicat de la pandèmia es va dur a terme un ERTO dels socis treballadors (pel fet que eren població de risc i no volien exposar-los). Mentrestant, a la resta de treballadores de l'equip especial conformat per a portar endavant el servei de dutxes, se'ls va obligar a treballar sense contracte laboral ja que se'ls va fer donar-se d'alta d'autònomes i era la pròpia empresa la que realitzava les factures de les treballadores.

Amb l'entrada de Lara Càceres a la direcció al juny d'enguany, es van fer les promeses als treballadors de regularitzar la situació, pagar els deutes generats per la figura d'autònom a cada treballador, entrar en la cooperativa i pujar el salari, entre altres

Però això no ha passat i les coses han anat a pitjor. Ja que ha continuat havent-hi irregularitats en la contractació d'alguns dels treballadors i les nòmines no s'ajusten als acords amb l'anterior president i acceptat a l'entrada de l'actual directora.

A més s'ha posat deliberadament en risc la salut dels treballadors i usuàries exposant-los a estar en contacte directe amb treballadors que havien d'estar en quarantena obligatòria, quarantena que mai es va realitzar.

Això va tenir com a conseqüència el contagi d'altres treballadors i qui sap de quantes usuàries. Recordem que els usuaris són persones en situació d'extrema vulnerabilitat, la majoria d'ells sense llar i amb un accés restringit al sistema de salut pública.

També l'actual cooperativa va encobrir al setembre d'enguany un incident de risc d'explosió d'una caldera de gas, que va obligar a evacuar el gimnàs, però pel qual no es van molestar a cridar a cap servei d'emergències ni servei tècnic i van enganyar les treballadores i les van pressionar perquè continuessin el treball sense cap garantia de seguretat.

De la mateixa manera, el servei de dutxes a les usuàries ha estat, des de l'arribada de la nova direcció, extremadament precari per culpa de la falta de mitjans posats per la cooperativa:

- No hi ha hagut calçotets ni mitjons per als usuaris durant mesos.
- Les tovalloles han estat insuficients i els treballadors s'han vist obligats a tallar tovalloles per meitat per a poder tirar endavant totes les dutxes dia.
- S'ha arribat a donar llençols tallats perquè les usuàries s'asseguessin.
- Es continua exposant als usuaris a malalties no rentant la roba ni les tovalloles amb el protocol d'higiene necessari.
- A més s'està obligant treballadors a rentar la roba dels usuaris, després que la bugaderia professional es negués a fer-ho pel risc que comporta punxar-se amb xeringues.

Un altre punt a destacar ha estat la reivindicació dels treballadors a poder entrar a ser socis de la cooperativa en peus d'igualtat. Durant tot aquest temps no s'ha acceptat a cap de les treballadores com a sòcies, al·legant qüestions de procediment. En canvi no hi ha hagut problema en incorporar una nova sòcia treballadora totalment externa al projecte a la qual se li dóna la direcció de l'empresa i a dos socis col·laboradors als quals la plantilla a penes ha vist un parell de vegades. Sent aquesta segona vegada per a amenaçar amb el tancament de l'empresa, com expliquem més a baix.

Sobre la composició del projecte també és important destacar que mentre que tots els socis de la cooperativa són europeus amb papers, la gran majoria dels treballadors són persones migrants en situacions precàries i amb deutes per culpa de la gestió de la cooperativa.

Aquests només són exemples, per desgràcia la llista és més llarga.

Totes aquestes qüestions han estat constantment assenyalades per les treballadores a la nova direcció de l'empresa, per vies informals i cartes a l'atenció de la Cooperativa, amb l'objectiu principal sempre de resoldre els problemes de manera interna per a no comprometre el futur del projecte.

Han obtingut com a principal resposta el silenci, la manipulació o la fugida cap endavant.

Han estat mesos de falta d'accions per part de la nova direcció. En aquests mesos els treballadors s'han anat endeutant cada vegada més, pendents de rebre els diners que la cooperativa els deu. Però la cooperativa s'ha excusat sempre en la falta de liquiditat i la incertesa del futur del projecte.

Però com l'Ajuntament ha confirmat, la Cooperativa no té cap problema de liquiditat. Sobre la continuïtat del projecte, hi ha dues realitats innegables: grups polítics, entitats i privats es van posar d'acord en un projecte únic i es van comprometre públicament a portar-lo avanci. L'altra realitat és que se sobre entén que les cinc persones que conformen actualment la cooperativa confien en el futur del projecte, ja que com hem dit anteriorment, al setembre d'enguany, s'han sumat tres persones externes al servei de dutxes a la Cooperativa i no s'ha deixat entrar a cap treballador.

Per a continuar intentant cuidar el futur d'aquest important i necessari projecte social, els treballadors decideixen redactar una llista de reivindicacions i presentar-la-hi a la direcció a través de la portaveu. La resposta de l'empresa és fulminant: es sanciona a la portaveu sense anar a treballar durant dos mesos, cinc minuts abans d'una important

reunió convocada per ells mateixos a petició dels treballadors i on s'anaven a tractar els punts de la llista de reivindicacions.

Davant aquesta situació les treballadores comencen a organitzar-se amb suport extern i es constitueix una secció sindical de CGT, triant a la portaveu sancionada com a delegada sindical.

La cooperativa demana llavors una reunió amb un representant de CGT aliè a ells. En aquesta reunió, l'empresa assumeix les il·legalitats existents i es compromet a buscar solucions.

Dos dies més tard l'empresa envia una carta d'acomiadament a la delegada sindical, trencant així el compromís de buscar conjuntament solucions.

És destacable que aquest acomiadament s'informa un divendres i el dilluns següent es contracta la filla d'un dels nous cooperativistes per a cobrir el lloc de la treballadora injustament acomiadada.

Des de la sanció, la treballadora acomiadada ha rebut el que entenem per assetjament laboral constant per part de la cooperativa. Vulnerant la seva dignitat personal, privacitat i drets fonamentals. Se l'ha acusat falsament i humiliat en públic.

La cooperativa ha difós entre els companys de treball informacions falses contra la treballadora a la qual també se li ha negat l'accés a la comunicació amb l'empresa i la seva participació en les reunions de treball. S'ha atacat a la seva vida privada i usat aquests atacs per a culpabilitzar-la per haver estat apartada del lloc de treball i posar en dubte les seves aptituds com a treballadora. Per tot això hi ha en curs una denúncia per assetjament laboral.

Davant aquesta situació la CGT exigeix a l'empresa la readmissió immediata de la seva delegada sindical com a pas anterior i requisit indispensable a qualsevol negociació o diàleg sobre la resta de punts.

La CGT posa sobre la taula que el fet d'asseure's a parlar sobre qüestions que són de mínim compliment legal (prevenció de riscos laborals, contractació en frau, respecte dels drets fonamentals dels treballadors etc...) i a les quals l'empresa està obligada ja que està cometent delictes denunciabls, és novament, només per la voluntat de les treballadores de buscar solucions evitant el conflicte.

La resposta de la cooperativa torna a ser expeditiva: convoquen una reunió amb la plantilla en la que l'única cosa que fan és amenaçar que si no s'accepta l'acomiadament i les treballadores decideixen protestar la resposta serà tancar el gimnàs, deixant a tots els treballadors sense treball i amb deutes que la cooperativa no ha pagat, i a més de 500 usuaris sense el servei de dutxes, roba, menjar i la labor de contenció social.

Davant el reclam en la reunió de les treballadores sobre el "xantatge" que la cooperativa els fa, i la incredulitat de sentir que els cooperativistes prefereixen tancar un projecte pel qual s'ha lluitat anys i pel qual moltes persones, entitats i grups polítics han apostat,

l'única resposta que reben els treballadors és que els cooperativistes no entraran a discutir. Repeteixen això, com un *mantra*, durant tota la reunió.

És a dir, l'empresa amenaça amb tancar si les treballadores decideixen exercir els seus drets fonamentals de denúncia, protesta o organització sindical.

Amb això també estan amenaçant amb acabar unilateralment amb un projecte insòlit i un exemple de col·laboració públic privada. Que compta amb el suport públic de CUP, ERC, COMUNS, JUNTS, CIUTADANS I PP, a més de 57 entitats i la unió de l'Ajuntament, Mediurban i Hàbitat 3.

En resum, ens trobem en una situació en la qual l'actual Cooperativa ha mostrat actituds de repressió sindical i d'abús de poder cap a persones vulnerables i endeutades per culpa de la seva gestió. I ha posat als treballadors en la disjuntiva d'haver de triar únicament entre dues opcions: renunciar a drets fonamentals o tancar el projecte i perdre els seus treballs.

Per tot això, i desitjant que l'empresa rectifiqui i torni a obrir la possibilitat de solucionar totes les qüestions per la via del diàleg i intentar així protegir el futur del projecte, la CGT no té una altra opció que iniciar les accions legals i sindicals pertinents fins que, almenys, es respectin els mínims marcats per la llei (que com totes les treballadores sabem, són insuficients).

En resposta a les declaracions de la directora Lara Càceres i el cooperativista Ferran Aguiló, fetes ahir dilluns 15 de novembre:

- "Que se separi radicalment el tema de l'agressió amb la resta de demandes laborals".

Ja hi ha una denúncia en curs contra la cooperativa per assetjament laboral.

Es va demostrar a la cooperativa i es pot mostrar a qui sigui, que els motius que al·legaven en la carta de sanció era impossible que haguessin ocorregut perquè, entre altres coses, la treballadora no es trobava en el lloc dels supòsits fets en el moment que diuen que va passar. A això han fet cas omís.

D'altra banda, ahir a sobre les 17h la nostra advocada es va posar en contacte amb l'advocada de la Cooperativa i aquesta li va negar tenir coneixement o constància que aquesta denúncia existeixi.

Per això ens agradaria demanar a l'actual directora del Gimnàs Social Sant Pau, Lara Càceres, que tractés aquest tema amb molta cura. Aquesta suposada denúncia mai ha arribat a la persona afectada, s'ha demanat en jutjats per la nostra advocada i tampoc hi ha constància. També se li ha demanat a la direcció en diverses ocasions que ens la faciliti, però no ho ha fet. Això deixa en un lloc d'indefensió a la treballadora, i se suma a les difamacions ja denunciades.

Entenem la situació, però creiem que hi ha límits que no s'haurien de passar.

Al que anomenen, la resta de coses laborals, són incompliments greus de la llei sobre els quals creiem que no caldria arribar a un acord, sinó que haurien de complir-lo sense necessitat de negociar res.

L'acomiadament no és més que una altra negligència de l'actual directiva respecte als seus treballadors i als usuaris.

Ni tan sols és el punt d'inflexió que fa que aquesta lluita s'hagi fet pública. El punt d'inflexió ha estat la reunió del passat dijous 11 de novembre, en la qual Ferran Aguiló va exposar la decisió de tancament del servei de dutxes per part de la cooperativa, si no "s'acceptava" l'acomiadament de la treballadora.

No podem triar entre els drets laborals i el dret dels usuaris a tenir un servei de dutxes, i els drets fonamentals de protesta i denúncia.

Només podem lluitar per un projecte just, digne i igualitari, que respecti la dignitat dels usuaris usant els mitjans que es tenen per a cobrir algunes de les necessitats bàsiques de les persones més vulnerables de la societat. Que no exposi la salut dels treballadors i els usuaris i que respecti els drets laborals.

Aquesta és la nostra veritable lluita.

- "És un conflicte delimitat, que ha mobilitzat a un nombre "reduït" de treballadors."

És cert que l'actual equip de dutxes està format per dos "grups" de treballadors, els que van treballar en pandèmia i arrossegueu deute des de l'entrada a la direcció de Lara Càceres, i els que no.

Tot nostre respecte als companys que no estan units a aquesta lluita, nosaltres no participarem en cap intent de divisió o confrontació amb els nostres companys. Entenem que partim de situacions inicials diferents i que la nostra realitat actual no és comparable, ja que els que venim de treballar en la pandèmia, estem endeutats.

Creiem fermament que d'aquesta lluita també sortiran beneficiats ells, així com els usuaris. Si la coherència s'imposa, les coses només poden anar a millor.

Secció Sindical Gimnàs Social Sant Pau

Mail: secciosindicalsantpaucgt@gmail.com

Twitter: @elsantpau social

Telèfon: 646 44 17 47

Héctor Martínez CGT: 666 87 52 15